

Szegedi Ítéltábla

Bf.III.355/2015/5.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2016. január 5. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt **I. rendű vádlott és társai** ellen indult büntetőügyben a **Szolnoki Törvényszék** 2014. december 5. napján kihirdetett **7.B.140/2013/35.** számú ítéletének **II. rendű** vádlottra vonatkozó részét

m e g v á l t o z t a t j a az alábbiak szerint:

II. rendű vádlott cselekményét **társtettesként elkövetett garázdaság büntettének** [Btk. 339. § (1) és (2) bekezdés a) pontja] **m i n ő s í t i**.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét **2.000.-** (kettőezer) **forintra enyhíti.**

A kiszabott **400.000.- (négy százezer) forint** pénzbüntetés megfizetésére **10 (tíz) havi részletfizetést engedélyez.**

Az első 40.000.- (negyvenezer) forint részletet legkésőbb 2016. február 5. napjáig, az ezt követő 40.000.- (negyvenezer) forint részleteket a következő hónapok 5. napjáig köteles megfizetni.

Egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetén a pénzbüntetést, vagy annak meg nem fizetett részét fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Egyebekben az első fokú ítéletnek **II. rendű** vádlottra vonatkozó részét **helybenhagyja.**

Megállapítja, hogy **II. rendű** vádlott születésének éve helyesen: **(év)**, személyi igazolványának száma helyesen: **(szám)**.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A törvényszék II. r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett garázdaság büntetében [1978. évi IV. törvény. 271. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] mondta ki. Ezért 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 20.000.- forintban állapította meg; az így kiszabott 4.000.000.- forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetére 200 nap, fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

Rendelkezett a bűnjelről, és a bűnügyi költség viseléséről.

A törvényszék ítélete reá vonatkozó része ellen II. r. vádlott és védője jelentett be fellebbezést a büntetés súlyossága miatt, annak enyhítése érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.174/2015/1-II. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaposaknak tartotta.

Eljárási szabálysértésként észrevételezte, hogy a 2013. szeptember 19. napján tartott tárgyaláson a II. r. vádlottat nem figyelmeztette a törvényszék a kérdésfeltevési és indítványtételi jogára, ám ez az eljárás szabálysértés álláspontja szerint csupán relatív, az ügy érdemére nem volt kihatása.

Az indokolás részét képező tényállás helyesbítésére is indítványt tett, ami a büntetett előéletre vonatkozó adatot illeti, a csoportos elkövetés minősítő körülményére vonatkozó értelmező rendelkezéssel történő kiegészítését, valamint a bűnösségi körülmények kiegészítését is indítványozta.

Összességében: - a II. r. vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyaira tekintettel a pénzbüntetés egy napi tételének összegét eltúlzottnak, tartotta így annak mérséklésével a pénzbüntetés enyhítését célzó védelmi fellebbezéseket tartotta alaposaknak.

A védő a fellebbezési nyilvános ülésen csatlakozott az ügyészi indítványhoz és fellebbezését fenntartva ugyancsak a pénzbüntetés lényeges enyhítését kérte. Ehhez védelem is csatlakozott.

A védelmi fellebbezések és a fellebbviteli főügyészség valamennyi indítványa alapos, a következők szerint:

Eljárási szabálysértés valósult meg azzal, hogy a törvényszék II. r. vádlottat nem figyelmeztette a 2013. szeptember 19. napján tartott tárgyaláson a Be. 289. § (2) bekezdésében biztosított kérdésfeltevési- és indítványtételi jogára. Miután azonban a II. r. vádlott észrevételeket tett a III. r. vádlott tárgyalási vallomására, nyilvánvaló, hogy a figyelmeztetés mégis megtörtént, annak csupán jegyzőkönyvezése maradt el, ezért az eljárási szabálysértés relatív, annak az ügy érdemére nem volt kihatása, mert nem csorbult a védelem joga.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben megalapozatlan, mert a II. rendű vádlott büntetett előéletére vonatkozó adatot illetően iratellenes [Be. 351. § (2) bekezdés c) pontja].

A részleges megalapozatlanságot a másodfokú bíróság akként küszöbölte ki, hogy a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok egybehangzó tartalmát alapul véve, a következő tényállási helyesbítést hajtottá végre:

II. r. vádlott felsorolt büntetései közül az első fokú ítélet 4. oldal 4. bekezdésében rögzített, a Pesti Központi Kerületi Bíróság helyesen **1 év** 10 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A felfüggesztés próbaideje - a fellebbviteli főügyészség indítványától eltérően helyesen - 2013. szeptember **22.** napján járt le.

Egyebekben az elsőfokú bíróság a kellő mélységben lefolytatott bizonyítás eredményeképpen hiánytalan tényállást állapított meg, amely a most eszközölt helyesbítéssel vált irányadóvá a felülbírálat számára.

A most már mindenben megalapozott tényállást alapul véve az első fokú bíróság okszerűen következtetett a II. rendű vádlott bűnösségére.

Nem helyesen választotta meg azonban az alkalmazandó törvényt az időbeli hatályt illetően [1978. évi IV. törvény 2. §-a.]

A bűncselekmény elkövetésekor hatályban volt és főszabály szerint alkalmazandó, a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. tv. 38. § (3) bekezdésére figyelemmel a 87. § (2) bekezdés e) pontjára történt hivatkozással kiszabható volt pénzbüntetés, de a Btk. 33.§ (4) bekezdése is lehetővé teszi a pénzbüntetés kiszabását.

Az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvénynek a pénzbüntetésre vonatkozó rendelkezései a napi tételt illetően azonosak a Btk. jelenleg hatályos rendelkezéseivel.

Lényeges az eltérés azonban a két törvényben a pénzbüntetés egy napi tételének összege alsó- és felső határát illetően. Az előbbi esetben ugyanis az 2.500.- forinttól 200.000.- forintig terjedt, míg a jelenlegi anyagi jogi szabályozás a pénzbüntetés egy napi tétele összegének alsó határát 1.000.- forintban, felső határát 500.000.- forintban állapította meg.

Töretlen abban a bírói gyakorlat, hogy az anyagi jogi törvény mikénti alkalmazása szempontjából az vizsgálendő, hogy összességében melyik törvény biztosít enyhébb elbírálást. Amennyiben a perbíróság az anyagi jog alkalmazása során akár az enyhítő rendelkezéssel is, de pénzbüntetés kiszabása mellett foglal állást, úgy ennek feltételei vizsgálандók. Ehhez képest a Btk.-nak a pénzbüntetés egy napi tétele összegének alsó határa az irányadó az összehatásában kedvezőbb jelleg megítélésekor, azaz az 1.000.- forint.

Ami a bűnösségi körülményeket illeti:

- a komoly időmúlásnak az ítélet tábla meghatározó jelentőséget tulajdonított; az ugyanis az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélezésében hosszú idő óta kimunkált, és kötelezően figyelembe veendő tényező.

A másodfokú bíróság a próbaidő alatti elkövetést és két személy bántalmazását tekintette további súlyosítónak.

A kifejtettek miatt az elsőfokú bíróság ítélete megváltoztatásra szorult [Be. 372. § (1) bekezdés], a II. r. vádlott cselekményét ezért az ítélet tábla a Btk. 339 § (1) bekezdésébe és (2) bekezdés a) pontjába ütköző, eszerint minősülő és büntetendő társtettesként elkövetett garázdaság büntetettének minősítette.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján a II. r. vádlott reális kereseti, jövedelmi, vagyoni viszonyaira figyelemmel lényegesen enyhítette, és a fellebbezési nyilvános ülésen előadott védelmi indítványra ugyanezen törvényhely (4) bekezdésében írtakra figyelemmel engedélyezte annak 10 havi, egyenlő részletekben történő megfizetését, figyelemmel a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL tv. (Bv.tv.) 292. §-ában írt behajtási szabályozásra.

Miután a törvényszék ítéletének II. r. vádlottra vonatkozó része a kifejtettek miatt nem felelt meg a törvénynek, ezért azt a fentiek szerint a Be. 372. § (1) bekezdése alapján az ítéltábla megváltoztatta, egyebekben viszont a Be. 371. § (1) bekezdése alapján azt helybenhagyta.

A II. r. vádlott által felmutatott közokirat alapján megállapította születésének évét, és személyi igazolványának helyes számát.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 386. §-a zárja ki.

Szeged, 2016. január 5.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Dr. Katona Tibor s. k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Nikula Valéria s. k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.355/2015/5. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 7.B.140/2013/35. számú ítéletének II. r. vádlottra vonatkozó, és a jelen ítélettel meg nem változtatott része, a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2016. január 5.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

